

[Ragnhild Andersen.]

tilsiger vi vor velvillige støtte til lovforslagets gennemførelse med virkning fra 1. april 1948.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker samtlige ærede ordførere for deres venlige tilslutning til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Derefter gik man til punkt 12 på dagsordenen, nemlig:

Eventuelt: anden behandling af forslag til lov om udførsel af landbrugsprodukter.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2300; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1845).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Denne sag kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Marinus Sørensen): I det udvalg, der har været nedsat til behandling af lovforslaget om udførsel af landbrugsprodukter, har man ikke kunnet nå frem til enighed. Det, der særlig har givet anledning til drøftelser i udvalget, er de beføjelser, som de ministerielle udvalg er udstyret med med hensyn til handel med og eksport af landbrugsprodukter. Vi er af den opfattelse, at loven er nødvendig for at sikre vore handelsaftaler og for hjemmemarkedets forsyning med de livsvigtige varer, som det her drejer sig om. Vi kan i alle tilfælde ikke være med til at vedtage en lov, der udsætter den arbejdende befolkning for, at de små rationer, som er dem tildelt, bringes i fare. Vi må derfor henstille, at loven fornyes.

Vi står her enige med landbrugets hovedorganisationer, som er gået fuldt og helt ind for ønsket om at få loven forlænget. Der har i udvalget været forskellig mening om udløbstiden for denne lov. Et flertal, be-

stående af venstre og socialdemokratiet, stiller ændringsforslag under nr. 3 til § 3, hvorefter lovens udløbstid ændres fra 31. marts 1950 til 15. november 1949. Et mindretal, bestående af det konservative folkeparti, stiller ændringsforslag, hvorefter de ministerielle udvalgs beføjelser med hensyn til handel og eksport bortfalder den 1. oktober 1949. Et lignende ændringsforslag, stillet af et mindretal, det radikale ærede medlem hr. Aage Fogh, går ud på, at disse beføjelser bortfalder den 15. november 1949. Flertallet kan ikke gå med til noget af disse ændringsforslag. Jeg må anbefale ærede medlemmer at stemme imod dem. Vi finder det helt urimeligt at gennemføre en lov med udløbstid 31. marts 1950, når den på et tidligere tidspunkt, hvad enten det nu bliver 1. oktober eller 15. november 1949, ændres på væsentlige områder, og det uden at man på nuværende tidspunkt har mulighed for at skønne over, om der til den tid foreligger forhold, som der må tages hensyn til. Vi vil med glæde se, om forholdene til den tid har udviklet sig således, at loven kan ophæves. Vi finder det imidlertid rimeligst, at den rigsdag, der sidder til den tid, træffer afgørelse med hensyn til, hvad der videre skal ske på dette område.

Jeg kan med disse bemærkninger anbefale at stemme for det af venstre og socialdemokratiet stillede ændringsforslag og at stemme imod det af det konservative folkeparti stillede ændringsforslag og det af det ærede radikale medlem hr. Aage Fogh stillede ændringsforslag.

Jørgen Gram: Ved det foreliggende lovforslags første behandling udtalte jeg på mit partis vegne, at lovens bortfald var ønskelig, og at dette måtte ske under samtidig afvikling af loven om erhvervsøkonomiske foranstaltninger.

Jeg kan, efter at udvalgsbehandlingen har fundet sted, på mit partis vegne straks slå fast, at det fortsat er vor ønske, at loven må afvikles, og at tiden og omstændighederne taler for, at det snart kan ske. Men hverken mit parti eller noget andet parti har ment det forsvarligt, at loven bortfalder nu, med dags varsel, til 1. april.

Som det er nu, har de ministerielle udvalg to opgaver, selvom loven hedder forslag til lov om udførsel af landbrugsprodukter, nemlig for det første den at hjælpe med ved den indenlandske fordeling af levnedsmidler. Denne opgave mener vi allerede nu må kunne indskrænkes meget og forhåbentlig meget snart bortfalde, hvorved et mægtigt administrationsapparat ville blive overflø-